

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 2001-2002

18 APRIL 2002

Wetsvoorstel strekkende tot de wettelijke erkenning van behandelingen met vervangingsmiddelen en tot wijziging van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antisep-tica

**TEKST AANGENOMEN
IN PLENAIRE VERGADERING EN
OVERGEZONDEN AAN DE KAMER
VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS^(*)**

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Zie:

Stukken van de Senaat:

2-11 - BZ 1999:

Nr. 1: Wetsvoorstel van de heer Mahoux c.s.

2-11 - 2001/2002:

Nr. 2: Amendementen.

Nr. 3: Advies van de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Nr. 4: Amendementen.

Nr. 5: Verslag.

Nr. 6: Tekst aangenomen door de commissie.

Nr. 7: Amendementen.

Handelingen van de Senaat: 17 en 18 april 2002.

(*) Artikel 81 van de Grondwet.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2001-2002

18 AVRIL 2002

Proposition de loi visant à la reconnaissance légale des traitements de substitution et modifiant la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, désinfectantes ou antiseptiques

**TEXTE ADOPTÉ
EN SÉANCE PLÉNIÈRE
ET TRANSMIS
À LA CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS^(*)**

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Voir:

Documents du Sénat:

2-11 - SE 1999:

Nº 1: Proposition de loi de M. Mahoux et consorts.

2-11 - 2001/2002:

Nº 2: Amendements.

Nº 3: Avis de la commission des Affaires sociales.

Nº 4: Amendements.

Nº 5: Rapport.

Nº 6: Texte adopté par la commission.

Nº 7: Amendements.

Annales du Séant: 17 et 18 avril 2002.

(*) Article 81 de la Constitution.

Art. 2

In artikel 3 van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica, vervangen door de wet van 9 juli 1975 en gewijzigd door de wet van 17 november 1998, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. het huidige eerste lid wordt § 1;
2. het huidige tweede en derde lid worden samen § 2;
3. het huidige vierde lid wordt § 3;
4. het artikel wordt aangevuld met een § 4, luidende:

«§ 4. De behandeling met vervangingsmiddelen verstrekt door een beoefenaar van de geneeskunde kan niet worden bestraft krachtens de vorige paragraaf.

Voor de toepassing van deze wet wordt onder «behandeling met vervangingsmiddelen» verstaan elke behandeling die bestaat in het voorschrijven, toedienen of afgeven aan een verslaafde patiënt van verdovende middelen bij wijze van geneesmiddel en die, in het kader van een therapie, de verbetering van de gezondheid en de levenskwaliteit van de patiënt beoogt en indien mogelijk tot diens ontwenning leidt.

De lijst van verdovende middelen en psychotrope stoffen die bij wijze van geneesmiddel toegelaten zijn voor de behandeling met vervangingsmiddelen wordt bepaald door de Koning op voorstel van de minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort.

Op voorstel van de minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort, bepaalt de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de voorwaarden met betrekking tot:

1º het afgeven en de toediening van het geneesmiddel;

2º de registratie van de behandeling door het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu op voorwaarde dat de reglementering inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer wordt nageleefd.

Voor de geneesmiddelen die Hij bepaalt, bepaalt de Koning, op voorstel van de minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort en bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, voorwaarden wat betreft:

1º het aantal patiënten dat per arts in behandeling mag worden genomen;

2º de begeleiding van de behandeling en de bijkondeling van de arts;

Art. 2

À l'article 3 de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, désinfectantes ou antiseptiques, remplacé par la loi du 9 juillet 1975 et modifié par la loi du 17 novembre 1998, sont apportées les modifications suivantes :

1. l'alinéa 1er actuel devient le § 1er;
2. les alinéas 2 et 3 actuels deviennent le § 2;
3. l'alinéa 4 actuel devient le § 3;
4. l'article est complété par un § 4, rédigé comme suit:

«§ 4. Ne peuvent être sanctionnés, en vertu du paragraphe précédent, les traitements de substitution dispensés par un praticien de l'art de guérir.

On entend par traitement de substitution tout traitement consistant à prescrire, administrer ou délivrer à un patient toxicomane des substances stupéfiantes sous forme médicamenteuse, visant, dans le cadre d'une thérapie, à améliorer sa santé et sa qualité de vie, et à obtenir si possible le sevrage du patient.

La liste des substances stupéfiantes et psychotropes sous forme médicamenteuse autorisées pour le traitement de substitution est déterminée par le Roi sur proposition du ministre qui a la Santé publique dans ses attributions.

Sur proposition du ministre qui a la Santé publique dans ses attributions, le Roi détermine, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, les conditions relatives à :

1º la délivrance et l'administration du médicament;

2º l'enregistrement du traitement par le ministère des Affaires sociales, de la Santé publique et de l'Environnement moyennant le respect de la réglementation relative à la protection de la vie privée.

Pour les substances médicamenteuses qu'il détermine, le Roi prévoit, sur proposition du ministre qui a la Santé publique dans ses attributions et par arrêté délibéré en Conseil des ministres, des conditions concernant :

1º le nombre de patients pouvant être pris en charge, par médecin;

2º l'accompagnement du traitement et la formation continue du médecin;

3º de contacten die de voorschrijvende arts onderhoudt met een gespecialiseerd centrum of met een netwerk voor behandeling.»

Brussel, 18 april 2002.

De voorzitter van de Senaat,

Armand DE DECKER.

De griffier van de Senaat,

Le greffier du Sénat,

Willy HENRARD.

3º la relation que le médecin prescripteur établit avec un centre spécialisé ou avec un réseau de soins.»

Bruxelles, le 18 avril 2002.

Le président du Sénat,